

คำถวายเครื่องราชกกุธภัณฑ์

และ

พระมหาเศวตฉัตร

ที่พราหมณ์ใช้ ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

พ.ศ. ๒๔๖๘

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

3222

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

๑๑๑ — หนึ่งร้อยเก้า

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၁၄၁၅၁၆၁၇၁၈၁၉၂၀

จำนวน ๑ เล่ม
จำนวน ๕๕๕๕๕๕๕๕

394.43

คำถวายเครื่องราชกกุธภัณฑ์

และ

พระมหาเศวตฉัตร

ที่พราหมณ์ใช้ ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

พ.ศ. ๒๔๖๘

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

แจ้งความ

มหาเสวกเอก ท่านเจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดี
เสนาบดีกระทรวงวัง มีบัญชาให้ข้าพเจ้าจัดการ
รวบรวมคำถวายเครื่องราชกกุธภัณฑ์และพระมหา
เศวตฉัตรนี้ เพื่อรักษาต้นฉบับไว้มิให้สูญ ข้าพเจ้า
ได้ให้ เสวกเอก พระยาวิจิตรธรรมปรีวัตร เจ้ากรม
ราชบัณฑิต เป็นผู้ตรวจทาน พิมพ์ไว้รวมทั้งสิ้นเป็น
หนังสือ ๒๕ ฉบับ เมื่อพระพุทธศักราช ๒๔๖๘

มหาเสวกโท พระยาเมธาธิบดี

3111004437388

บาปชีเรื่อง

พระเวทสรรเสริญไกรลาศ					หน้า	๑
พระราชดำรัสตอบ					”	๒
คำแปลพระเวทสรรเสริญไกรลาศ					”	๒
พระราชดำรัสตอบ					”	๓
คำถวายพระมหาเศวตฉัตร					”	๓
พระราชดำรัสตอบ					”	๔
คำแปลคำถวายพระมหาเศวตฉัตร					”	๔
พระราชดำรัสตอบ					”	๕
คาถาถวายชัยมงคล					”	๕
คำแปล					”	๕
พระบรมราชโองการ					”	๖
คำรับพระบรมราชโองการ					”	๖
คำแปลพระบรมราชโองการ					”	๗
คำแปลคำรับพระบรมราชโองการ					”	๗

คำถวายเครื่องราชกกุธภัณฑ์ และพระมหาเศวตฉัตร

เมื่อเสด็จขึ้นพระที่นั่งภัทรบิฐ

พระมหाराชครูอ่านเวทสรรเสริญไกรลาศ กราบทูล
เฉลิมพระปรมาภิไธย และถวายเครื่องสำหรับพระราช
อิสริยยศ ดังนี้

ยคุเข เม เทโว โอภาส กโรตุ ฯ ยโต จ
โฆ เทโว มุทุธาภิสิตโต มหาราชา สยามานมินโท
โหติ เตน มยิ สมคฺคา หุตฺวา เทวสุส สุวณฺณ-
ปฏฺเฐ ยถาลิขิตํ อภิชยุยิ กโรม อิสฺสริยานุ
รปานิ จ ราชกกุธภณฺฑานิ นียาเทม ฯ สาธุ
เทโว เตน อภิชยุเบน วิสุสุโต โหตุ อิมานิ จ
ราชกกุธภณฺฑานิ ปฏฺิคฺคณฺหาตุ ฯ ตถา กตฺวา

ราชการี วนฺโท พุโณ ชนสฺส อตุยาย หิตาย
สุขาย ฌมฺเมน สเมน รชฺชํ กาเรตุ ฯ

ตรัสรับว่า

เอวํ พุราหุมน ฯ

แล้วกราบทูลเป็นคำไทยต่อไป โดยคำแปลภาษา
มคธว่าดังนี้

ขอเดชะฝ่าลืออุบลพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม
ขอใต้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระ
บรมราชวโรกาสแก่ข้าพระพุทธเจ้า ฯ ด้วยพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ใต้ทรงรับพระมูรธาภิเษก
เป็นบรมราชาธิราช เป็นเจ้าเป็นใหญ่ของประชาชน
ชาวสยาม เหตุตั้งนั้น ข้าพระพุทธเจ้าทั้งพระบรม
วงศานุวงศ์ ข้าทูลลอองธุลีพระบาท มีท่านเสนาบดี
เป็นประธาน และสมณพราหมณาจารย์ทั้งปวง
พร้อมเพรียงมีน้ำใจเป็นอันเดียวกัน ขอขนานพระ
ปรมานีไชยถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้ง

ได้จารึกไว้ในพระสุพรรณบัฏนั้น และขอมอบถวาย
 เครื่องราชกกุธภัณฑ์อันสมพระราชอิสริยยศ ๑
 ขอได้ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยโดยกำหนดนั้น และ
 ทรงรับเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ครั้นแล้วขอได้ทรง
 ราชการ ดำรงราชสมบัติโดยธรรม สม่ำเสมอ
 เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและสุขแห่งมหาชน สืบไป
 ขอเดชะ ๑

ตรัสรับว่า

ขอพระพรหมณ์ ๑

✽ ✽ ✽

พระสัทธานุญาตถวายพระมหาเศวตฉัตรด้วย คำมคม
 ดั่ง

ยคุเฒ เม เทโว โอภาส กโรตุ ๑ ยโต จ
 โข เทโว มุทุธาภิสิตโต มหาราชา สยามานมินโท
 โหติ เตน มยิ เสดจจตุคิ เทวสุส นิยุยาเทม ๑
 สาธุ เทโว อิมิ ปฏิกคเหตฺวา อมหากิ อุปริ

ราชกั อานั ปสาเรตฺวา นาโถ หุตฺวา ธมฺมิกั
 รกฺขาวรณคฺตฺตึ สํวิทฺहतฺ ๑

ตรัสรับว่า

เอวี่ พุราหฺมณ ๑

แล้วกราบบังคมทูลเป็นคำไทยตามความในภาษามคธว่า

ขอเดชะฝ่าล่องธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม
 ขอได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๑ พระราชทานพระ
 บรมราชวโรกาสแก่ข้าพระพุทธเจ้า ๑ ด้วยพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงรับพระมูรธาภิเษก
 เป็นบรมราชาธิราช เป็นเจ้าเป็นใหญ่ของประชาชน
 ชาวสยาม เหตุฉะนั้น ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย
 ทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าทูลล่องธุลีพระบาท มี
 ท่านเสนาบดีเป็นประธาน และสมณพราหมณาจารย์
 ทั้งปวง ขอมอบพระเศวตฉัตรนถวายพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๑ ขอได้ทรงรับแล้วแผ่พระ

ราชอาณาจักรเกล้า ๆ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งปวงตลอด
ถึงอาณาประชาราษฎร์ เป็นบรมนาถทรงจัดการ
คุ้มครองรักษาป้องกันอันเป็นธรรมเนียมสืบไป ขอเดชะฯ

ตรัสรับว่า

ขอพระพรหมณ์ ๆ

✽ ✽ ✽

ครั้นทรงรับพระสุพรรณบัฏ และเครื่องสำหรับพระราช
อิสริยยศ และทรงพระมหาเมตตาแล้ว พระมหाराชาคร
กล่าวคำถวายชัยด้วยคำมคธ ดังนี้

ชยตี ปฐวี สพพิ ชยตี อรโย สทา

ปรมินโท มหาราชา รชช กเรติ โย อธิ ฯ

แล้วกราบทูลความไทยตามความแห่งคำมคธว่า

ขอเดชะฝ่าล่องธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอถวายชัย ขอพระบาท

สมเด็จพระ (พระบรมนามาภิไธย) เจ้าอยู่หัว อัน

เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ในสยามรัฐมหามณฑล

ทรงจำนะทั่วปฐพีคต ทรงจำนะเหล่าชนอริราชดัสกร
ทุกเมื่อเทอญ ฯ

จึงมีพระบรมราชโองการเป็นประณมด้วยคำมคธว่า

อิทานาหิ พุราหุมนรา ราชการํ วหนโต พหุโน
ชนสฺส อตฺถาย หิตาย สฺขาย ฌมฺเมน สเมน รชฺชํ
กาเรมิ ตุมฺหากํ สปริคฺคหิตานํ อุปริ ราชกํ อาณํ
ปสาเรตฺวา นาโถ หุตฺวา ฌมฺมิกํ รกฺขาวรณคฺคตํ
สํวิทฺหามิ วิสุตฺตจฺฉา หุตฺวา ยถาสฺสํ วิหเรถ ฯ

พระมหाराชาครุ รัยพระบรมราชโองการเป็นประณม
ด้วยคำมคธ ดังนี้ว่า

โอม เทวสฺส อิมํ ปฐมํ โองการภูตํ สฺรสีหนาทํ
สมปฏฺฐิจฺฉามิ ฯ

แล้วจึงมีพระบรมราชโองการ เป็นคำไทยตาม
ภาษามคธดังนี้

ดุกรพราหมณ์ บัดนี้เราทรงราชภาระ ครอง
 แผ่นดินโดยธรรมสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์เกื้อกูล
 และสุขแห่งมหาชน เราแผ่ราชอาณาจักรเห็นท่าน
 ทั้งหลายกับโลกสมบัติ เป็นที่พึงจัดการปกครอง
 รักษาป้องกันอันเป็นธรรมสืบไป ท่านทั้งหลายจง
 วางใจอยู่ตามสบาย เทอญ ฯ

พระมหाराชากรุ รัชพระบรมราชโองการเป็นประณามว่า
 ข้าพระพุทธเจ้า ขอรับพระบรมราชโองการ
 พระบิณฑุรสุรสิงหนาทประณามธรรมิกราชาจา ด้วย
 เกดด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ฯ

